

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/93/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8107209607
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8107209607.28

Uznesenie

Okresný súd Prešov v spore žalobcov X/ F. W., M.. G., T.. XX.X.XXXX, H. S. XX, Y., X/ J. G., T.. XX.X.XXXX, H. H. X, Y., obaja právne zastúpení JUDr. Zsolt Suver, advokát, Murgašova 3, Košice, proti žalovanému BUDIŠ a.s. so sídlom Budiš, 038 23 Dubové, IČO: 36 396 591, právne zastúpený advokátskou kanceláriou G. Lehnert, k.s., Budova ORBIS, Rajska 7, 811 08 Bratislava, IČO: 31 347 762, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

- I. Konanie o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov **z a s t a v u j e**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania v časti o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov **n e p r i z n á v a**.
- III. Žalobcovia **m a j ú** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania sp. zn. 14Co/27/2019 v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.
- IV. Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.4.2007 domáhali voči právnomu predchodcovi žalovaného (Zlatá Studňa s.r.o.) vyslovenia, že žalovaný porušil osobnostné práva žalobcov tým, že použil ich obrazovú snímku bez ich súhlasu na reklamné účely. Zároveň sa voči žalovanému domáhali zaplataenia finančného zadosťučinenia vo výške 250.000,-Sk (8.298,48 eura) a to pre každého zo žalobcov.

2. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 17C/93/2007 - 211 zo dňa 13.10.2010 rozhodol tak, že:

„Žalovaný Zlatá Studňa s.r.o. so sídlom Široké 631, IČO: 36499552 **p o r u š i l** osobnostné práva žalobcov F. G., T.. XX.X.XXXX, H. Y., S. XX a J. G., T.. XX.X.XXXX, H. Y., H. X tým, že použila ich obrazovú snímku bez ich súhlasu na reklamné účely.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov poskytnúť im zadosťučinenie vo výške po 5.000 EUR každému, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade na trovách konania 740,13 EUR a zaplatiť ich do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet ich právneho zástupcu Ing. Miroslava Lenárta, Košice, Muškátová 34.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť štátu na trovách konania 745,32 EUR a zaplatiť ich na účet Okresného súdu v Prešove do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 366,39 EUR a zaplatiť ho na účet Okresného súdu v Prešove do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 14Co/12/2011 - 237 zo dňa 22.09.2011 zrušil rozsudok v napadnutej časti, t. j. s výnimkou výroku, ktorým bol vo zvyšku návrh zamietnutý a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 17C/93/2007 - 372 zo dňa 30.9.2013 rozhodol tak, že: Žalovaný Zlatá Studňa, s.r.o. so sídlom Široké 631, IČO: 36 499 552 p o r u š i l osobnostné práva žalobcov F. W., M.. G., T. XX.X.XXXX, H. Y., S. XX a I.. J. G., T.. XX.X.XXXX, H. Y., H. X tým, že použila ich obrazovú snímku bez ich súhlasu na reklamné účely. Žalovaný je p o v i n n ý za neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov poskytnúť im zadostučinenie vo výške po 5.000 EUR každému, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade na trovách konania 781,94 EUR a zaplatiť ich do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet ich právneho zástupcu Ing. Miroslava Lenárta, Košice, Muškátová 34.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 766 EUR a zaplatiť ho na účet Okresného súdu v Prešove do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Dopĺňacím rozsudkom č. k.: 17C/93/2007-410 zo dňa 9.1.2014 súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť štátu na trovách konania 947,32 eura.

6. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 14Co/73/2014-434 zo dňa 12.2.2015 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom po 5 000 eur do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetný výrok tak nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2015 a vykonateľnosť dňa 31.03.2015. V ostatných výrokoch rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4Cdo/906/2015-490 na dovolanie žalovaného dovolanie odmietol a vyslovil, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

8. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 17C/93/2007 - 526 zo dňa 04.10.2019 konanie o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov zastavil (výrok I.), vyslovil, že v konaní o zaplatenie finančného zadostučinenia žalobcovia v 1. a 2. rade majú právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok II.), vyslovil, že v konaní o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov má žalovaný právo na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2. rade v rozsahu 100 % (výrok III.) a uložil žalobcom spoločne a nerozdielne nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 50 % a žalovanému taktiež povinnosť nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 50 % (výrok IV.).

9. Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 14Co/27/2019 - 554 zo dňa 16.01.2020 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku pod bodom II. o náhrade trov konania o zaplatenie finančného zadostučinenia a zrušil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku pod bodom I. o zastavení konania, pod bodom III. o náhrade trov konania o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov a pod bodom IV. o náhrade trov štátu a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. V odôvodnení odvolacích súd poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, ak konanie o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov zastavil podľa § 230 CSP, keďže existencia procesnej podmienky - veci rozhodnutej, nebola v konaní preukázaná. Čo sa týka výroku II. napadnutého rozhodnutia, t.j. výroku o náhrade trov konania v časti o zaplatenie finančného zadostučinenia, v uvedenom rozsahu odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, keďže žalobcovia boli v uvedenej časti konania úspešní v plnom rozsahu a žalovaný bol neúspešný.

Úlohou súdu prvej inštancie bude pokračovať v konaní podľa procesnej aktivity sporových strán a rozhodnúť o zvyšnej časti žalobného petitu, ktorá po právoplatnosti rozsudku o priznaní finančného zadosťučinenia zostala ešte predmetom konania. Zároveň spolu s rozhodnutím o merite veci vo zvyšnej časti bude úlohou súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o náhrade trov konania v predmetnej časti a náhrade trov štátu podľa výsledku konania vo veci samej. V rámci rozhodovania o nároku na náhradu trov konania medzi sporovými stranami zostane tak potreba rozhodovania len vo vzťahu k časti žaloby o určenie s použitím pravidiel uvedených v ust. § 255 a nasl., aj s prípadným využitím ust. § 257 CSP. Pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov štátu odvolací súd udáva, že štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou ustanovením § 148 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava Civilného sporového poriadku analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku použitím ustanovenia § 253 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.júla 2018, sp.zn. 4Ob/3/2018).

11. Po nadobudnutí právoplatnosti výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť každému zo žalobcov po 5 000 eur (13.03.2015) a po nadobudnutí právoplatnosti výroku o náhrade trov konania o zaplatenie finančného zadosťučinenia (12.02.2020), predmetom sporu ostal nárok na:

- vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov,
- náhradu trov konania vo vzťahu k vysloveniu porušenia osobnostných práv žalobcov,
- náhradu trov odvolacieho konania,
- náhradu trov štátu.

Výrok, ktorým súd žalobu nad sumu 5 000 eur pre každého zo žalobcov zamietol, nadobudol právoplatnosť už skôr na základe rozsudku zo dňa 13.10.2010.

12. Podaním zo dňa 24.03.2020 žalobcovia vzali žalobu v časti vyslovenia porušenia osobnostných práv späť a navrhli konanie v tejto časti zastaviť. Uvedli, že zo súdnych rozhodnutí mali za to, že súd ustálil, že došlo k porušeniu ich osobnostných práv, keďže im práve z tohto dôvodu bol priznaný nárok na finančné zadosťučinenie, ktorý si žalobcovia uplatnili práve z dôvodu nimi tvrdeného porušenia ich osobnostných práv. V tejto zložitej procesnej situácii, za ktorú žalobcovia nemôžu, im prináleží 100 % nárok na náhradu trov konania. V záujme hospodárnosti konania, keďže teraz na rozdiel od skoršieho rozhodnutia krajský súd vyslovil, že je treba samostatným výrokom rozhodnúť aj o porušení osobnostných práv žalobcov, tak ako to prvotne žalobcovia aj žiadali, avšak neskôr boli súdnymi rozhodnutiami sami utvrdení v tom, že výrok o porušení osobnostných práv musel súd vyriešiť prvotne a primárne, ak chcel vôbec rozhodnúť o priznaní im z tohto dôvodu primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa žalobcov by nebolo hospodárnym a to ani ekonomicky ani časovo pre žiadnu zo sporových strán, aby sa stále konalo o samostatnom výroku o porušení ich osobnostných práv. Žalobcovia zdôraznili, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby pristúpili nie preto, aby na tejto jej časti vecne netrvali, pretože stále žalobcovia majú za to, že ich osobnostné práva boli porušené, ale činia tak z dôvodu zamotania procesnej situácie skoršími súdnymi rozhodnutiami v tejto veci, keďže majú za to, že už aj skôr mohlo byť o tomto ich nároku rozhodnuté samostatným výrokom, ku ktorému bolo primárne vykonávané aj dlhoročné dokazovanie. Vo vzťahu k trovám konania v časti o vyslovenie porušenia osobnostných práva žalobcovia navrhli v zmysle § 257 CSP nepriznať žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania. Podľa žalobcov by však trovy znaleckého dokazovania mal znášať neúspešný žalovaný. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, v tomto boli žalobcovia taktiež úspešní a majú nárok na náhradu trov konania.

13. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.05.2020 vyslovil súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby. Podľa žalovaného má súd v zmysle § 255 CSP rozhodovať o trovách konania osobitne vo vzťahu k prvému výroku petitu žaloby, ktorým žalobcovia požadovali vyslovenie porušenia ich osobnostných práv a osobitne o trovách konania vo vzťahu k druhému výroku petitu žaloby, ktorým sa žalobcovia domáhali priznania primeraného zadosťučinenia v peniazoch. Podľa žalovaného je zrejmé, že žalobcovia zavinili zastavenie konania ohľadom prvého výroku a preto má žalovaný nárok voči žalobcom na náhradu trov konania v tejto zastavenej časti vo výške 100 %. Vo vzťahu k druhému výroku žalovaný uviedol, že žalobcovia nemali plný úspech v konaní (domáhali za priznania primeraného zadosťučinenia vo výške 8 298,48 eura a boli úspešní len o zaplatenie 5 000 eur, teda približne 60,25 % zo žalovanej sumy),

preto im patrí náhrada trov konania najviac vo výške 20,50 %. Žalovaný navrhol priznať žalovanému plnú náhradu trov konania voči žalobcom pokiaľ ide o prvý (späťvzatý) výrok petitu žaloby v tejto veci a žalobcom priznať náhradu trov konania voči žalovanému najviac vo výške 20,50 % pokiaľ ide o druhý výrok petitu žaloby v tejto veci (o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch) alebo aby súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vo vzťahu k trovám štátu navrhol, aby súd zaviazal obe strany na ich náhradu v rovnakej výške.

14. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1, 2 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

15. Vzhľadom k tomu, že žalobcovia vzali žalobu v časti o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov späť a navrhli konanie v tejto časti zastaviť, súd konanie o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov zastavil. Žalovaný vyjadril súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby v podaní zo dňa 27.05.2020.

16. Podľa článku 4 ods. 1, 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít.

Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 253 ods. 1 CSP, ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

17. O trovách konania o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov súd rozhodol v zmysle § 256 CSP v spojení s § 257 CSP a rozhodol, že v časti o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

18. Pri zastavení sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či niektorá zo sporových strán z procesného hľadiska zavinila, že konanie muselo byť zastavené. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa

domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/14/2017 zo dňa 18.10.2017).

19. V prejednávanom prípade sa žalobcovia domáhali vyslovenia porušenia osobnostných práv žalobcov zo strany právneho predchodcu žalovaného ako aj zaplattenia primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch. Žalobu podali z dôvodu, že zo strany právneho predchodcu pociťovali zásah do osobnostných práv, ktorý nastal tým, že obrazová snímka žalobcov bola bez ich súhlasu použitá na reklamné a propagačné účely. V časti o zaplattenie primeraného finančného zadosťučinenia boli žalobcovia úspešní, hoci len sčasti. Vzhľadom k tomu, že stanovenie konkrétnej výšky primeraného finančného zadosťučinenia záviselo od úvahy súdu, v tejto časti bolo nutné žalobcov považovať za úspešných (bližšie viď bod 24. odôvodnenia). K späťvzatiu žaloby žalobcovia pristúpili po tom ako im toto finančné odškodnenie bolo priznané a teda nemali v podstate dôvod trvať na žalobe, keďže je evidentné, že zásah do ich osobnostných práv zo strany právneho predchodcu žalovaného nastal. Inak by priznanie primeraného finančného zadosťučinenia bolo bezpredmetné a súd by ho nemohol priznať. Podľa názoru súdu z formálneho hľadiska ide o prípad v zmysle § 256 ods. 1 CSP, kedy k zastaveniu konania došlo zavinením žalobcov, lebo súd vo výroku rozsudku nekonštatoval porušenie žalobcových osobnostných práv.

20. Nemožno v tomto prípade však opomenúť špecifickosť tohto prípadu a jeho výnimočnosť. Práve na zmiernenie tvrdosti zákona a zohľadnenie jedinečnosti každého jednotlivého prípadu Civilný sporový poriadok umožňuje nepriznať (procesne) úspešnej strane sporu náhradu trov konania. Tiež rozhodnutie o trovách konania (nielen rozhodnutie vo veci samej) musí totiž vykazovať atribúty spravodlivého rozhodnutia.

21. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii alebo vzhľadom k pomerom strán sporu.

22. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vzal do úvahy konkrétne okolnosti prejednávanej veci a dospel k záveru, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania procesne úspešnému žalovanému v časti o vyslovenie porušenia osobnostných práv. V danom prípade súd za okolnosti významné z hľadiska aplikácie § 257 CSP považoval okolnosti, ktoré viedli žalobcov k uplatneniu nároku (práva) na súde a tiež dôvod, pre ktorý žalobcovia vzali žalobu späť. Je nepochybné, že žalobcovia podanou žalobou sledovali ochranu svojich osobnostných práv a domáhali sa finančného odškodnenia za zásah do osobnostnej sféry. Bez podania žaloby by sa im nedostalo finančného zadosťučinenia, avšak predpokladom pre jeho priznanie bolo vyriešenie si prejudiciálnej otázky v tom smere, že skutočne došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov. Z uvedeného nie je možné vyvodit', že podanie žaloby by bolo šikanózne či svojvoľné. Na strane druhej späťvzatie žaloby z ich strany a vôľa nepokračovať v súdnom spore bolo praktickým vyústením toho, že došlo k priznaniu primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch. Aj keď žalobcovia formálne v tomto spore nedosiahli to, čo žalobou žiadali, zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu sa javí, že by bolo nespravodlivé uložit' povinnosť žalobcom znášať trovy konania v časti o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov. Z uvedených dôvodov súd žalovanému náhradu trov konania v časti o vyslovenie porušenia osobnostných práv žalobcov nepriznal.

23. Odvolací súd v uznesení zo dňa 16.01.2020 uložil súdu prvej inštancie pod bodom 28 rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania. V súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP súd priznal v odvolacom konaní úspešným žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania sp. zn. 14Co/27/2019 voči neúspešnému žalovanému.

24. Vo vzťahu k návrhu žalovaného, ktorým navrhol v časti o zaplattenie primeraného finančného zadosťučinenia priznať žalobcom trovy konania len v rozsahu 20,50 % súd poukazuje na to, že výrok, ktorým súd rozhodol o trovách konania v tejto časti nadobudol právoplatnosť po tom ako Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 14Co/27/2019 - 554 zo dňa 16.01.2020 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 17C/93/2007 - 526 zo dňa 04.10.2019 vo výroku pod bodom II. o náhrade trov konania o zaplattenie

finančného zadosťučinenia. Na základe uvedeného právoplatného rozhodnutia majú žalobcovia v 1. a 2. rade v konaní o zaplatenie finančného zadosťučinenia právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Preto o uvedenom nároku nemožno rozhodovať opakovane. Súd pre úplnosť odkazuje na odôvodnenie uznesenia z 04.10.2019 v tejto časti, kde poukázal na to, že v danom prípade rozhodnutie súdu záviselo od úvahy súdu, preto bolo právne dôvodné a spravodlivé priznanie plnej náhrady trov konania žalobcom, napriek tomu, že ich žaloba bola v časti zamietnutá. To znamená, že aj keď žalobcovia v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia mali úspech len čiastočný, patrí im plná náhrada trov konania. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný.

25. Počas konania vznikli štátu trovy konania, ktoré vynaložil na znalecké dokazovanie. Uznesením č. k. 17C/93/2007-134 zo dňa 24.07.2008 súd pribral do konania znalecký ústav Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru, ktorému uložil povinnosť zodpovedať tam špecifikované otázky. Uznesením č. k. 17C/93/2007-200 zo dňa 11.06.2010 súd priznal znaleckému ústavu Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru znalečné vo výške 745,32 eura preddavkovane zo štátnych prostriedkov.

Uznesením č. k. 17C/93/2007-260 zo dňa 12.6.2012 súd priznal znaleckému ústavu Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru znalečné vo výške 422,46 eura a to preddavkovane zo štátnych prostriedkov. Uznesením č. k. 17C/93/2007-409 zo dňa 30.11.2013 súd priznal Kriminalistickému a expertíznemu ústavu Policajnému zboru znalečné vo výške 201,98 eura a to z rozpočtových prostriedkov štátu. Uznesením č. k.: 17C/93/2007-501 zo dňa 13.01.2017, súd priznal Kriminalistickému a expertíznemu stavu Policajného zboru znalečné vo výške 135,55 zo štátnych prostriedkov. Zo záznamu spísaného dňa 15.5.2017 pracovníčkou učtárne tunajšieho súdu vyplýva, že na základe uznesenia 17C/93/2007-501 bola dňa 12.04.2017 zo štátnych prostriedkov uhradená čiastka 135,55 eura Kriminalistickému a expertíznemu ústavu Policajného zboru v Bratislave. Tento však dňa 11.5.2017 na účet Okresného súdu Prešov vrátil sumu 47,80 eura ako čiastku navyše uhradenú.

26. O trovách štátu súd rozhodol podľa § 253 ods. 1, § 255 ods. 1 v súlade s čl. 4 ods. 2 a § 470 ods. 2 CSP a v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo/3/2018 zo dňa 31.07.2018, v zmysle ktorého štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou ustanovením § 148 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava Civilného sporového poriadku analogické ustanovenie neobsahuje. V danom prípade bolo znalecké dokazovanie nariadené za účelom zidentifikovania osôb žalobcov s reklamným/propagačným materiálom právneho predchodcu žalovaného. V danom prípade na základe znaleckého dokazovania bolo preukázané, že sa jedná o identické osoby na reklamnej násadke so žalobcami, ktoré sú zhodné s fotografiou na billboarde a totožnosť osôb na násadke s obrazovou snímkou bola identifikovateľným spôsobom preukázaná. Na reklamnej násadke boli jednoznačne zobrazení žalobcovia, ktorí nedali súhlas k použitiu ich zobrazenia na reklamné účely právneho predchodcu žalovaného, preto ich právo na ochranu podobizne spadá pod ochranu osobnosti v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka. Následkom tohto neoprávneného zásahu bola majetková ujma spočívajú v znížení cti, dôstojnosti žalobcov, ktorá im vznikla. Súd žalobcom na základe uvedeného priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur každému. Možno konštatovať, že vznik trov štátu spočívajúcich v zaplatenom znalečnom zo štátneho rozpočtu, by mal znášať žalovaný, ktorý vznik týchto trov zapríčinil (nereagoval na predsúdne výzvy, v konaní spochybňoval nárok žalobcov, podával odvolania a dovolanie). Z uvedených dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť štátu trovy konania v celom rozsahu s tým, že o konkrétnej výške trov štátu bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.